

[Finansministeren.]

administrativ Art. Spørgsmaalet om, hvorvidt Retssikkerheden er tilstrækkelig varetaget, drejer sig jo ikke alene om Tjenestemændene, det er i Virkeligheden et almindeligt Lovgivningsproblem. Det er jo ogsaa saadan, at der kun er meget faa Tjenestemænd, der er direkte impliceret i disse Sager, og det er tilmed Tjenestemænd, som er afskediget, og som nu ikke længere er aktive Tjenestemænd. Jeg maa baade derfor, og fordi det drejer sig om Retssikkerheden i al Almindelighed, gøre gældende, at selv om man bør tage videst muligt Hensyn til Tjenestemændenes Organisationer og til andre Organisationer, som er interesseret i specielle Spørgsmaal vedrørende Lovgivningen, saa maa det naturligvis være Lovgivningsmagten, altsaa Rigsdagen, der maa have det afgørende Ord.

Naar det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen sagde, at det var lige saa stødende at tillade en formildende Anke som en skærpente, saa synes jeg heller ikke, dette er rigtigt. Jeg synes, der er noget, der taler imod paa et senere Tidspunkt at aabne Adgang til en skærpente Anke. Naar man paa et vist Tidspunkt bliver dømt i Henhold til den dagældende Lovgivning, saa har man Ret til at gaa ud fra, at der ikke senere sker en Skærpelse deraf, ellers vilde man ikke kunne vide sig sikker. Der er ikke den samme Fare ved, at der aabnes Adgang for en domfældt til eventuelt paa et senere Tidspunkt at faa Dommen formildet. Retssikkerheden kræver formodentlig først og fremmest, at man ikke kan blive dømt for noget, som ikke er strafbart paa det Tidspunkt, man foretager det, og at man ikke kan blive dømt strengere, end man kunde have Grund til at vente paa det Tidspunkt, da Sagen var til Doms.

Jeg synes heller ikke, det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Vidnerne kan blive tvunget til at vidne mod deres Samvittighed for at tækkes den domfældte, der maaske vender tilbage. Det er naturligvis altid saadan, det maa gælde i al Retspleje, at Vidner kan komme til at udtale sig om Sager, der angaar Personer, som de staar i et eller andet økonomisk eller lignende Forhold til; det er en Foreteelse, som hører til ethvert Samfund, det er ikke noget nyt,

der er opstaaet hermed. Man maa naturligvis gaa ud fra, at de, der kommer til at vidne i disse Sager, vidner efter deres Samvittighed, og de bør naturligvis ikke risikere noget af den Grund.

Hvad angaar det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag vedrørende en midlertidig Udvidelse af Højesteret, skal jeg, da Justitsministeren ikke er til Stede, indskrænke mig til at takke de Ordførere, der har givet Lovforslaget Tilslutning, og sige, at da det naturligvis kun drejer sig om en midlertidig Foranstaltning, der er begrundet med, at Højesteret i Forvejen er stærkt belastet, tror jeg ikke, at man i hvert Fald behøver at nære nogen principielle Bekymringer.

Jeg anbefaler begge Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Robert Mikkelsen: Jeg har blot en enkelt Bemærkning. Den højtærede Finansminister siger, at det ikke bør være afgørende for Bedømmelsen af disse Forhold, om man mener, at de kan give Anledning til Uro eller ikke. Naar vi da spørger om, hvad der er Grunden til, at Forslaget fremsættes, siger den højtærede Finansminister, at Grunden til, at dette Lovforslag fremsættes, er, at der er Uro i Befolkningen. Det er en Uro, jeg intet har mærket til. Det er en Uro, som jeg betvivler andre har mærket til. Man hævder, at det drejer sig om, hvorvidt Retssikkerheden er tilstrækkelig varetaget eller ikke. Ja, en praktisk taget enstemmig Rigsdag har vedtaget Loven i den Skikkelse, den nu har, og de Kendelser, Domstolene har afsagt, er blevet gennemgaaet i det nedsatte Udvalg, og den højtærede Finansminister kender selv disse Kendelser og har alle Enkelthederne, saa hvis der virkelig er noget Grundlag for Uro, lad os da høre, hvori dette Grundlag bestaar! Er der Domme, der er forkerte? Er der Domme, som den højtærede Finansminister eller andre i denne Sal vil sige om: den Dom er forkert, den Mand er der overgaaet en grov Uret, som motiverer, at man paa den Maade opholder sig ved den en Gang vedtagne Lovgivning? Intet saadant Tilfælde er nævnt. Efter min Formening kan intet saadant Tilfælde nævnes. Derfor tror jeg, at den Uro, som man her hævder man retter sig efter, kun eksisterer i Fantasien.